

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 19. dubna 2023
(OR. en)**

**2021/0201 (COD)
LEX 2224**

**PE-CONS 75/1/22
REV 1**

**CLIMA 694
ENV 1341
AGRI 735
FORETS 143
ONU 143
CODEC 2088**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (EU) 2018/841, POKUD JDE O OBLAST PŮSOBNOSTI,
ZJEDNODUŠENÍ PRAVIDEL PRO VYKAZOVÁNÍ A ZAJIŠTĚNÍ SOULADU
A STANOVENÍ CÍLŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ PRO ROK 2030, A NAŘÍZENÍ (EU) 2018/1999,
POKUD JDE O ZLEPŠENÍ MONITOROVÁNÍ, VYKAZOVÁNÍ,
SLEDOVÁNÍ POKROKU A PŘEZKUM**

**NAŘÍZENÍ
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/...**

ze dne 19. dubna 2023,

**kterým se mění nařízení (EU) 2018/841,
pokud jde o oblast působnosti, zjednodušení pravidel pro vykazování a zajištění souladu
a stanovení cílů členských států pro rok 2030, a nařízení (EU) 2018/1999,
pokud jde o zlepšení monitorování, vykazování, sledování pokroku a přezkum**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 152, 6.4.2022, s. 192.

² Úř. věst. C 301, 5.8.2022, s. 221.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. března 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. března 2023.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pařížská dohoda přijatá dne 12. prosince 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) (dále jen „Pařížská dohoda“) vstoupila v platnost 4. listopadu 2016. Smluvní strany Pařížské dohody se dohodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty na úrovni výrazně nižší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací a že budou usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C oproti období před industrializací. Uvedený závazek byl dne 13. listopadu 2021 posílen přijetím Klimatického paktu z Glasgow v rámci UNFCCC, v němž konference smluvních stran UNFCCC, plnící roli zasedání smluvních stran Pařížské dohody, uznává, že dopady změny klimatu budou při nárůstu teploty o 1,5 °C mnohem nižší než při nárůstu o 2 °C, a vyslovuje odhodlání usilovat o to, aby se nárůst teploty omezil na 1,5 °C.

- (2) Mezivládní vědecko-politická platforma pro biologickou rozmanitost a ekosystémové služby (IPBES) ve své zprávě o globálním hodnocení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb za rok 2019 poskytla nejnovější vědecké důkazy o probíhajícím celosvětovém úbytku biologické rozmanitosti. Sdělení Komise ze dne 20. května 2020 nazvané „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030: Navrácení přírody do našeho života“ (dále jen „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030“) představuje zvýšení cílů Unie, pokud jde o ochranu biologické rozmanitosti a dobře fungujících ekosystémů a jejich obnovení. Lesy a zdravá půda jsou nesmírně důležité z hlediska biologické rozmanitosti, ale také pro čištění vzduchu a vody, ukládání a pohlcování uhlíku a poskytování dlouhodobě udržitelných dřevěných výrobků. Povaha a funkce lesů se v celé Unii velmi liší, přičemž některé typy lesů jsou v důsledku přímých dopadů, jako je sucho, úhyn lesů způsobený změnami teploty nebo změny aridity, ohroženy změnou klimatu více než jiné. Ke globální klimatické krizi přispívá odlesňování a znehodnocování lesů, protože zvyšují emise skleníkových plynů v důsledku zejména lesních požárů, což vede k trvale nižší kapacitě pohlcování uhlíku a omezené odolnosti postižených oblastí vůči změně klimatu a k výraznému snížení jejich biologické rozmanitosti.

Obzvláště velký význam z hlediska opatření v oblasti klimatu i pro ochranu biologické rozmanitosti v celé řadě kategorií vykazování má také půdní organický uhlík a zásobníky uhlíku v odumřelém dřevě, jejichž velká část zásobuje půdu uhlíkem. Jak ve sdělení Komise ze dne 16. července 2021 o nové strategii EU v oblasti lesnictví do roku 2030 (dále jen „nová strategie EU v oblasti lesnictví do roku 2030“), tak i ve sdělení Komise ze dne 17. listopadu 2021 o strategii EU pro ochranu půdy do roku 2030 – Využití přínosů zdravé půdy pro lidi, potraviny, přírodu a klima (dále jen „strategie EU pro ochranu půdy do roku 2030“) se uznává potřeba chránit lesy a půdní ekosystémy v Unii a zlepšovat jejich kvalitu a podporovat propracované udržitelné postupy hospodaření, které mohou vést k většímu pohlcování uhlíku a vyšší odolnosti lesů a půdy s ohledem na klimatickou krizi a krizi v oblasti biologické rozmanitosti. Největším suchozemským úložištěm organického uhlíku jsou rašeliniště, přičemž zlepšení jejich správy a ochrany je důležitým aspektem přispívajícím ke zmírňování změny klimatu a k ochraně biologické rozmanitosti a půdy před erozí.

- (3) Ve sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu (dále jen „Zelená dohoda pro Evropu“) je stanoven výchozí bod pro dosažení cíle Unie v oblasti klimatické neutrality nejpozději do roku 2050 a cíle, kterým je dosáhnout poté záporných emisí, stanoveného v čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119¹. Zelená dohoda pro Evropu spojuje komplexní soubor vzájemně se posilujících opatření a iniciativ, jež mají za cíl dosáhnout v Unii do roku 2050 klimatické neutrality, a stanovuje novou strategii růstu, jejímž cílem je transformovat Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje, ve které by byl hospodářský růst oddělen od využívání zdrojů. Dalším jejím cílem je chránit, zachovávat a rozšiřovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Tato transformace má zároveň určité aspekty týkající se genderové rovnosti a také zvláštní dopad na určité znevýhodněné a zranitelné skupiny obyvatel, jako jsou například starší lidé, osoby se zdravotním postižením a osoby menšinového rasového nebo etnického původu. Je proto třeba zajistit, aby byla tato transformace spravedlivá a inkluzivní a nikdo při ní nezůstal opomenut.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (4) Jádrem Zelené dohody pro Evropu je řešení problémů souvisejících s klimatem a životním prostředím a dosažení cílů Pařížské dohody. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 15. ledna 2020 o Zelené dohodě pro Evropu¹ vyzval k tomu, aby byla nejpozději do roku 2050 uskutečněna nezbytná transformace na klimaticky neutrální společnost, a ve svém usnesení ze dne 28. listopadu 2019 o stavu klimatické a environmentální nouze vyhlásil stav klimatické a environmentální nouze². S ohledem na velmi závažné dopady pandemie COVID-19 na zdraví a hospodářský blahobyt občanů Unie nezbytnost a hodnota Zelené dohody pro Evropu jen vzrostly.
- (5) Je důležité zajistit, aby opatření přijatá za účelem dosažení cílů tohoto nařízení byla prováděna v souladu s cílem, kterým je podpora udržitelného rozvoje, stanoveným v článku 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), s přihlédnutím k cílům OSN v oblasti udržitelného rozvoje, k Pařížské dohodě a případně k zásadě „významně nepoškozovat“ ve smyslu článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852³.
- (6) V aktualizovaném vnitrostátně stanoveném příspěvku předloženém sekretariátu UNFCCC dne 17. prosince 2020 se Unie zavázala snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v celém svém hospodářství nejméně o 55 % v porovnání s úrovní roku 1990.

¹ Úř. věst. C 270, 7.7.2021, s. 2.

² Úř. věst. C 232, 16.6.2021, s. 28.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (7) Přijetím nařízení (EU) 2021/1119 Unie zakotvila v právních předpisech cíl dosáhnout do roku 2050 rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů v celém hospodářství a pohlcováním skleníkových plynů pomocí propadů v rámci Unie a případně dosáhnout negativních emisí po uvedeném roce. V uvedeném nařízení je stanoven rovněž závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 čistého domácího snížení emisí skleníkových plynů (emise po odečtení pohlcení) alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. Očekává se, že k dosažení tohoto cíle přispějí všechna hospodářská odvětví, včetně odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (dále jen „LULUCF“). S cílem zajistit do roku 2030 dostatečné úsilí o snížení emisí v jiných odvětvích je příspěvek čistého pohlcení vzhledem k cíli Unie v oblasti klimatu pro rok 2030 omezen na 225 milionů tun ekvivalentu CO₂. V souvislosti s nařízením (EU) 2021/1119 Komise v příslušném prohlášení znovu potvrdila svůj záměr navrhnout revizi nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841¹ v souladu s cílem zvýšit do roku 2030 čisté pohlcení uhlíku na úroveň přesahující 300 milionů tun ekvivalentu CO₂ v odvětví LULUCF.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (8) S cílem přispět k ambicióznějšímu snížení čistých emisí skleníkových plynů z nejméně 40 % na nejméně 55 % oproti úrovni z roku 1990 a zajistit, aby odvětví LULUCF dlouhodobě udržitelným a předvídatelným způsobem přispívalo k dosažení cíle Unie v oblasti klimatické neutrality, by měly být pro každý členský stát stanoveny závazné cíle pro zvýšení čistého pohlcení skleníkových plynů v odvětví LULUCF v období 2026–2030, což povede k cílové hodnotě čistého pohlcení 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ v celé Unii v roce 2030. Metodika použitá ke stanovení vnitrostátních cílů na rok 2030 by měla zohlednit rozdíl mezi cílem Unie a průměrnými emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním v letech 2016, 2017 a 2018, které jednotlivé členské státy v roce 2020 vykazaly, a měla by odrážet stávající výsledky, co se týče zmírňování v odvětví LULUCF, a podíl každého členského státu na ploše obhospodařované půdy v Unii, a to s přihlédnutím ke schopnosti daného členského státu zlepšit svou výkonnost v odvětví prostřednictvím postupů obhospodařování půdy nebo změn ve využívání půdy, které jsou přínosem pro klima a biologickou rozmanitost. Překročení cílů ze strany členských států by dále přispělo ke splnění cílů Unie v oblasti klimatu.

- (9) Závazné cíle pro dosažení vyšších ambicí týkajících se čistých emisí skleníkových plynů a jejich čistého pohlcení by měly být stanoveny pro každý členský stát lineární trajektorií. Tato trajektorie by měla začínat v roce 2022 na základě průměrných emisí skleníkových plynů vykázaných daným členským státem v letech 2021, 2022 a 2023 a skončit v roce 2030 na hodnotě cíle stanoveného pro daný členský stát. Aby se zajistilo společné dosažení cíle Unie pro rok 2030 a zároveň zohlednila meziroční variabilita emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v odvětví LULUCF, je vhodné stanovit pro každý členský stát závazek dosáhnout kromě vnitrostátního cíle pro rok 2030 součtu čistých emisí skleníkových plynů a jejich čistého pohlcení v období 2026–2029 (dále jen „rozpočet na období 2026–2029“).

- (10) Pravidla započítávání stanovená v člancích 6, 7, 8 a 10 nařízení (EU) 2018/841 byla navržena tak, aby určila, do jaké míry by zmírňování dopadů v odvětví LULUCF mohlo přispět k cíli Unie snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů o 40 %, který odvětví LULUCF nezahrnoval. V zájmu zjednodušení regulačního rámce pro toto odvětví by se stávající pravidla započítávání neměla používat po roce 2025 a soulad s vnitrostátními cíli členských států by měl být ověřován na základě vykazovaných emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení. Tím by se zajistil metodický soulad se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES¹, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842² a novým cílem pro snížení čistých emisí skleníkových plynů nejméně o 55 %, který zahrnuje odvětví LULUCF.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (11) Dne 16. června 2022 přijala Rada doporučení o zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu¹, v němž zdůraznila, že je třeba přijmout doprovodná opatření a věnovat zvláštní pozornost podpoře těch regionů, průmyslových odvětví, mikropodniků a malých a středních podniků, pracovníků, domácností a spotřebitelů, kteří budou čelit největším výzvám. Uvedené doporučení vybízí členské státy, aby zvážily soubor opatření v oblasti zaměstnanosti a transformace trhu práce, vytváření pracovních míst a podnikání, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zadávání veřejných zakázek, zdanění a systémů sociální ochrany, základních služeb a bydlení, a to mimo jiné s cílem zajistit větší rovnost mezi ženami a muži a posílit vzdělávání a odbornou přípravu.
- (12) S ohledem na specifika odvětví LULUCF v každém členském státě, jakož i na skutečnost, že k tomu, aby dosáhly svých vnitrostátních závazných cílů, musí zvýšit svou výkonnost, by členské státy měly mít i nadále k dispozici celou řadu flexibilních možností, včetně obchodování s přebytky za minimální cenu a rozšíření flexibility pro lesy, při současném respektování ekologické vyváženosti cílů.

¹ Doporučení Rady ze dne 16. června 2022, ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu (Úř. věst. C 243, 27.6.2022, s. 35).

- (13) V roce 2032 by měly mít členské státy, které učinily vše pro to, aby zohlednily veškerá stanoviska Komise, která jim jsou určena v souvislosti s nápravnými opatřeními zavedenými tímto pozměňujícím nařízením, k dispozici alternativní opatření pro přírodní škodlivé činitele (abiotické a biotické), jako jsou požáry, rozšíření škůdců, bouře a extrémní povodně, s cílem řešit nejistoty způsobené přírodními procesy v odvětví LULUCF za předpokladu, že vyčerpaly všechny ostatní možnosti flexibility, které mají k dispozici, zavedly vhodná opatření ke snížení zranitelnosti své půdy vůči těmto narušením a že bylo dosaženo cíle Unie pro odvětví LULUCF pro rok 2030.

- (14) Kromě toho by měly být zohledněny plošné a dlouhodobé účinky změny klimatu na rozdíl od přírodních škodlivých činitelů, které jsou ze své podstaty dočasnější a zeměpisně lokalizované. To by mělo umožnit rovněž zohlednění dopadů dřívějších opatření na hospodaření spojených s podílem organické půdy na obhospodařované půdě, který je v porovnání s průměrem Unie v několika členských státech mimořádně vysoký. Za tímto účelem by měly být dány k dispozici nevyužité částky vyrovnání dostupné podle přílohy VII v období 2021–2030 na základě důkazů předložených Komisi dotyčnými členskými státy v souladu s nejlepšími dostupnými vědeckými poznatky a objektivními, měřitelnými a srovnatelnými ukazateli, jako je index suchosti ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o boji proti desertifikaci v zemích zasažených závažným suchem nebo desertifikací, zejména v Africe¹, definovaných jako poměr mezi průměrnými ročními srážkami a průměrnou roční evapotranspirací. S ohledem na předložené důkazy by mělo být rozdělení mezi členské státy provedeno na základě poměru mezi množstvím 50 milionů tun ekvivalentu CO₂, které je k dispozici, a celkovou výší kompenzace požadovanou těmito členskými státy.

¹ Úř. věst. L 83, 19.3.1998, s. 3.

- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění ustanovení nařízení (EU) 2018/841 týkajících se stanovení ročních emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení za každý rok v období 2026–2029 stanovených na základě lineární trajektorie končící cílem pro rok 2030 pro členské státy a za účelem přijetí podrobných pravidel ohledně metodiky při získávání důkazů týkajících se dlouhodobých dopadů změny klimatu, které jsou mimo kontrolu členských států, a ohledně účinků výjimečně vysokého podílu organické půdy by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹.
- (16) Pravidla správy by měla být stanovena tak, aby podporovala včasná opatření k dosažení průběžného cíle Unie v oblasti klimatu pro rok 2030 a cíle Unie v oblasti klimatické neutrality pro celé hospodářství v návaznosti na trajektorii pro roky 2026 až 2029 zavedenou tímto pozměňujícím nařízením. Zásady stanovené v nařízení (EU) 2018/842 by se měly použít obdobně, přičemž multiplikační faktor by se měl vypočítat tak, že k údaji vykázanému členským státem za rok 2030 bude připočteno 108 % rozdílu mezi rozpočtem členského státu na období 2026–2029 a odpovídajícím čistým pohlcením. Pokud Komise předloží návrhy týkající se období po roce 2030, měl by být kromě toho zohledněn případný schodek nashromážděný každým členským státem do roku 2030.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Unie a její členské státy jsou stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí¹ (dále jen „Aarhuská úmluva“). Veřejná kontrola a přístup ke spravedlnosti jsou zásadními prvky demokratických hodnot Unie a nástrojem k ochraně právního státu.
- (18) Pokud Komise zjistí, že členský stát nedosahuje při plnění svého cíle pro rok 2030 dostatečného pokroku s přihlédnutím k trajektorii, rozpočtu na období 2026–2029 a flexibilitě podle tohoto nařízení, měl by se s cílem umožnit rychlá a účinná opatření použít mechanismus nápravných opatření, který by tomuto členskému státu pomohl vrátit se k trajektorii do roku 2030 tím, že zajistí, aby byla přijata dodatečná opatření vedoucí k většímu čistému pohlcení skleníkových plynů.

¹ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (19) Inventarizace skleníkových plynů se zlepší díky většímu využívání monitorovacích technologií a širším poznatkům. Pro členské státy, které zdokonalují svou metodiku výpočtu emisí a jejich pohlcování, by měla být zavedena koncepce úpravy metodiky. K této úpravě by mohly vést například tyto otázky: změny metodiky vykazování, nové údaje nebo opravy statistických chyb, zahrnutí nových zásobníků uhlíku nebo plynů, přepočet historických odhadů na základě nových vědeckých důkazů v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006, zahrnutí nových prvků vykazování a lepší monitorování přírodních škodlivých činitelů. Údaje z inventury emisí skleníkových plynů daného členského státu by měly být za účelem neutralizace dopadu změny metodiky na posouzení dosažení kolektivního cíle Unie do roku 2030 doplněny o úpravu metodiky, tak aby byla respektována ekologická vyváženost.
- (20) V Evropě se národní inventarizace lesů používá k poskytování informací pro posouzení ekosystémových služeb lesů. Systém monitorování inventarizace lesů se v jednotlivých zemích liší, neboť každá země má vlastní systém inventarizace lesů s vlastní metodikou. V nové strategii EU pro oblast lesnictví do roku 2030 se poukazuje na potřebu strategického plánování v oblasti lesnictví ve všech členských státech na základě spolehlivého monitorování a údajů, transparentní správy a koordinované výměny údajů na úrovni Unie. Za tímto účelem Komise oznámila, že má v úmyslu předložit legislativní návrh na vytvoření celounijního integrovaného rámce pro monitorování lesů.

- (21) Za účelem změny a doplnění jiných než podstatných prvků nařízení (EU) 2018/841 a (EU) 2018/1999 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění nařízení (EU) 2018/841 s cílem stanovit pravidla pro zaznamenávání a přesné provádění operací v registru Unie zřízeném podle článku 40 nařízení (EU) 2018/1999, a pokud jde o změnu části 3 přílohy V nařízení (EU) 2018/1999, prostřednictvím aktualizace seznamu kategorií v souladu s příslušnými právními předpisy Unie. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) Ve sdělení Komise ze dne 17. září 2020 nazvaném „Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030“ byly nastíněny různé cesty a možnosti politiky k dosažení vyššího cíle Unie v oblasti klimatu do roku 2030. Poukazuje se v něm na to, že dosažení klimatické neutrality bude vyžadovat mnohem intenzivnější opatření Unie ve všech odvětvích hospodářství. Při přechodu ke klimatické neutralitě v Unii hrají zásadní úlohu propady uhlíku, přičemž významný přínos má v této souvislosti zejména odvětví zemědělství, lesnictví a využívání půdy. Pokud Komise provede posouzení fungování nařízení (EU) 2018/841 v rámci přezkumu zavedeného tímto pozměňujícím nařízením a vypracuje zprávu pro Evropský parlament a Radu, měla by tato zpráva zahrnovat na jedné straně současné trendy a budoucí prognózy emisí skleníkových plynů ze zemědělství a na straně druhé současné trendy a budoucí prognózy emisí a pohlcení skleníkových plynů z orné půdy, travních porostů a mokřadů a prozkoumat možnosti regulace, které by zajistily, aby byly v souladu s cílem dosáhnout dlouhodobého snížení emisí skleníkových plynů ve všech odvětvích hospodářství v souladu s cílem Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžnými cíli v oblasti klimatu. Kromě toho by Komise měla věnovat zvláštní pozornost účinkům věkové struktury lesů, včetně případů, kdy jsou tyto účinky spojeny se specifickými válečnými nebo poválečnými okolnostmi, a to vědecky propracovaným, spolehlivým a transparentním způsobem a s ohledem na zajištění dlouhodobé odolnosti a přizpůsobivosti lesů.

S ohledem na to, jaký význam má, aby každé odvětví spravedlivě přispívalo, a na skutečnost, že přechod na klimatickou neutralitu vyžaduje změny v celém spektru politiky a kolektivní úsilí všech odvětví hospodářství a společnosti, jak je zdůrazněno v Zelené dohodě pro Evropu, by Komise měla případně předložit legislativní návrhy, v nichž by byl stanoven rámec pro období po roce 2030.

- (23) Očekávané antropogenní změny týkající se emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v mořském a sladkovodním prostředí mohou být značné, přičemž se očekává, že například v důsledku změn plánovaného rozšíření výroby energie z moří, potenciálního nárůstu produkce akvakultury a zvyšující se úrovně ochrany přírody, které jsou nutné za účelem splnění cílů strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, se budou v budoucnu lišit. V současné době nejsou tyto emise a jejich pohlcení zahrnuty do standardních tabulek pro vykazování UNFCCC. Po přijetí metodiky vykazování by měla mít Komise možnost při provádění přezkumu zavedeného tímto pozměňovacím nařízením zvážit podávání zpráv o pokroku, proveditelnosti analýzy a dopadu rozšířeného podávání zpráv na mořské a sladkovodní prostředí na základě nejnovějších vědeckých důkazů o těchto tocích.

- (24) Aby bylo možné dosáhnout do roku 2050 cíle klimatické neutrality a následně negativních emisí, je nanejvýš důležité důsledně zajišťovat, aby se pohlcování skleníkových plynů v rámci Unie neustále zvyšovalo a to trvalým způsobem. V případě potřeby může být nezbytné použít technické řešení, jako je bioenergetika se zachycováním a ukládáním uhlíku (dále jen „BECCS“), nebo řešení pro zachycování a ukládání emisí CO₂ inspirovaná přírodou. Je třeba vybízet zejména k tomu, aby jednotliví zemědělci, vlastníci půdy a lesů nebo jejich správci ukládali větší množství uhlíku na své půdě a ve svých lesích, přičemž by se měli upřednostňovat přístupy založené na ekosystémech a postupy zaměřené na zachování biologické rozmanitosti, jako jsou přírodě blízké lesnické postupy, plochy ležící ladem, obnova zásob uhlíku v lesích, rozšíření plochy věnované agrolesnictví, pohlcování uhlíku v půdě a obnova mokřadů, stejně jako další inovativní řešení. Tyto pobídky vedou k výraznějšímu zmírňování změny klimatu a k většímu celkovému snížení emisí napříč odvětvími v bioekonomice, mimo jiné využíváním trvanlivých výrobků z vytěženého dřeva, při plném dodržování ekologických zásad podporujících biologickou rozmanitost a oběhové hospodářství. Mělo by být možné zvážit zahrnutí postupu pro začlenění udržitelných výrobků pro ukládání uhlíku do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/841 v rámci přezkumu zavedeného tímto pozměňujícím nařízením, a zajistit tak soulad s dalšími cíli Unie v oblasti životního prostředí a s pokyny IPCC.

- (25) Vzhledem k tomu, že je důležité poskytovat za účelem dosažení cílů stanovených v tomto pozměňujícím nařízení finanční podporu vlastníkům nebo správcům půdy a lesů, měla by Komise při posuzování návrhů aktualizace nejnovějších oznámených integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 zajistit, aby byla finanční podpora, včetně příslušného podílu příjmů z dražeb povolenek EU ETS podle směrnice 2003/87/ES, které se používají pro odvětví LULUCF, zaměřena na politiku a opatření, které jsou navrženy tak, aby bylo možné dosáhnout rozpočtů a cílů členských států stanovených v tomto pozměňujícím nařízení. Ve svém posouzení by Komise měla věnovat zvláštní pozornost podpoře ekosystémového přístupu a potřebě zajistit trvalý charakter dalšího pohlcování skleníkových plynů s přihlédnutím ke stávajícím právním předpisům.
- (26) Stanovení cíle Unie pro rok 2030 vychází z inventurních údajů vykázaných členskými státy za roky 2016, 2017 a 2018. Je velmi důležité zajistit spolehlivost předkládaných zpráv o inventuře. Proto by se měla v případech, kdy došlo k výraznému snížení čistého pohlcení emisí v letech 2016, 2017 a 2018, ověřit metodika používaná členskými státy. V souladu se zásadou transparentnosti a v zájmu posílení důvěry v pokrok při podávání zpráv by měly být výsledky tohoto ověřování zveřejněny. Na základě tohoto ověření by Komise měla v případě potřeby předložit návrhy s cílem zajistit, aby Unie zůstala na dobré cestě ke splnění svého cíle, kterým je čisté pohlcení 310 milionů tun emisí.

- (27) Za účelem stanovení trajektorie čistého pohlcení skleníkových plynů pro členské státy na období 2026–2029 by Komise měla provést komplexní přezkum s cílem ověřit údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023. Za tímto účelem by měl být v roce 2025 proveden další komplexní přezkum nad rámec komplexních přezkumů, které má Komise provést v letech 2027 a 2032 v souladu s článkem 38 nařízení (EU) 2018/1999.
- (28) Hodnoty korunového zápoje stromů pro každý členský stát v příloze II nařízení (EU) 2018/841 by měly být sladěny s hodnotami oznámenými UNFCCC nebo předvídatelnými aktualizacemi těchto hodnot.

- (29) Vzhledem k zavedení cílů založených na vykazování, které je výsledkem této změny nařízení, je třeba emise skleníkových plynů a jejich pohlcování odhadnout s vyšší mírou přesnosti. Kromě toho strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, sdělení Komise ze dne 20. května 2020 o strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivý, zdravý a k životnímu prostředí šetrný potravinový systém, nová strategie EU v oblasti lesnictví, strategie EU pro ochranu půdy do roku 2030, sdělení Komise ze dne 15. prosince 2021 o udržitelných uhlíkových cyklech, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001¹ a sdělení Komise ze dne 24. února 2021 nazvané „Vytvoření Unie odolné vůči změně klimatu – nová strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu“ budou vyžadovat lepší monitorování půdy, jež pomůže chránit a zvyšovat odolnost přírodních způsobů pohlcování uhlíku v celé Unii. Monitorování a vykazování emisí a jejich pohlcení je třeba modernizovat případně pomocí pokročilých technologií dostupných v rámci programů Unie, jako je program Copernicus, a dalších digitálních údajů shromážděných v rámci společné zemědělské politiky, přičemž dojde k souběžné ekologické a digitální transformaci.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (30) Měla by se zavést ustanovení týkající se mapování a monitorování, a to jak v terénu, tak při monitorování dálkovým průzkumem, s cílem dát členským státům k dispozici geograficky jednoznačné informace k určení prioritních oblastí, které mají potenciál přispět k opatřením v oblasti klimatu. V rámci obecného zlepšení monitorování, vykazování a ověřování se práce zaměří také na harmonizaci a zpřesnění databází činností a emisních faktorů s cílem zlepšit inventuru skleníkových plynů.
- (31) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména úpravy závazků členských států týkajících se odvětví LULUCF s ohledem na nařízení (EU) 2021/1119, které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (32) Nařízení (EU) 2018/841 a (EU) 2018/1999 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2018/841 se mění takto:

- 1) článek 1 nařízení se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanovují pravidla týkající se:

- a) závazků členských států týkající se odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (společně dále jen „LULUCF“), které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2025;
- b) započítávání emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v odvětví LULUCF a kontroly dodržování závazků uvedených v písmeni a) na období 2021–2025 ze strany členských států;
- c) cíle Unie na rok 2030 týkajícího se čistého pohlcení skleníkových plynů v odvětví LULUCF;
- d) cílů členských států pro čisté pohlcení skleníkových plynů v odvětví LULUCF na období 2026–2030;“

2) článek 2 nařízení se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999*, k nimž dojde v období 2021–2025 na území členských států v kterékoli z níže uvedených kategorií započítávání využití půdy:
 - a) vykazované jako orná půda travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půda, které byla přeměněny na lesní půdu („zalesněná půda“);
 - b) vykazované jako lesní půda, která byla přeměněna na ornou půdu, travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půdu („odlesněná půda“);
 - c) vykazované jako některý z níže uvedených druhů („obhospodařovaná orná půda“):
 - i) orná půda zůstávající ornou půdou,
 - ii) travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na ornou půdu,
 - iii) orná půda přeměněná na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;

- d) vykazované jako některý z níže uvedených druhů („obhospodařované travní porosty“):
 - i) travní porosty zůstávající travními porosty,
 - ii) orná půda, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na travní porosty,
 - iii) travní porosty přeměněné na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;
- e) vykazované jako lesní půda zůstávající lesní půdou („obhospodařovaná lesní půda“);
- f) pokud členský stát oznámil Komisi svůj záměr zahrnout do rozsahu svých závazků podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení do 31. prosince 2020 obhospodařované mokřady, využití půdy vykazované jako jeden z níže uvedených druhů („obhospodařované mokřady“):
 - mokřady zůstávající mokřady,
 - sídla nebo ostatní půda přeměněná na mokřady,
 - mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

2. Toto nařízení se vztahuje také na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999, k nimž dojde na území členských států v období 2026–2030 v kterékoli z níže uvedených kategorií vykazování využití půdy nebo v kterékoli z níže uvedených odvětví:
- a) lesní půda;
 - b) orná půda;
 - c) travní porosty;
 - d) mokřady;
 - e) sídla;
 - f) ostatní půda;
 - g) výrobky z vytěženého dřeva;
 - h) ostatní;

- i) atmosférická depozice;
- j) vyplavování a odtékání dusíku.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).“;

3) článek 3 se mění takto:

a) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9) „přírodními škodlivými činiteli“ události nebo faktory jiného než antropogenního původu, jež způsobují značný objem emisí v odvětví LULUCF a nad jejichž výskytem nemá daný členský stát kontrolu, pokud tento členský stát není objektivně schopen významně omezit vliv těchto událostí nebo faktorů na emise, a to ani poté, co k jejich výskytu došlo;“;

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„11) „změnou klimatu“ taková změna klimatu, která je přímo nebo nepřímo vázána na lidskou činnost měnící složení globální atmosféry a která je pozorována za srovnatelný časový úsek vedle přirozené variability klimatu.“;

4) článek 4 nařízení se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Závazky a cíle

1. Pro období 2021–2025 každý členský stát s přihlédnutím k flexibilitám stanoveným v člancích 12, 13 a 13a zajistí, aby emise skleníkových plynů nepřekračovaly jejich pohlcení, přičemž příslušný výpočet je součtem celkových emisí a celkových pohlcení na jeho území ve všech kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1.
2. Cíl Unie pro čisté pohlcení skleníkových plynů do roku 2030 činí 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ jako součet hodnoty čistých emisí skleníkových plynů a pohlcení podle jednotlivých členských států v roce 2030, jak je stanoveno ve sloupci D přílohy IIa, a vychází z průměru údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 vykázaných v roce 2020.

3. Každý členský stát zajistí, aby s ohledem na možnosti flexibility stanovené v člancích 12 a 13b nepřekročil součet jeho emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení na jeho území ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j), který byl vykázán v rámci inventury skleníkových plynů za rok 2030 předložené v roce 2032, ve srovnání s průměrem údajů získaných v rámci inventury za rok 2016, 2017 a 2018 předložené v roce 2032 cílovou hodnotu stanovenou pro daný členský stát ve sloupci C přílohy IIa.
4. Každý členský stát zajistí, aby součet rozdílů za každý rok v období 2026–2029 nepřesahoval rozpočet na roky 2026 až 2029 mezi:
 - a) jeho emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním na jeho území ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a
 - b) průměrnou hodnotou údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 předložené v roce 2032.

Rozpočet na období let 2026–2029 je vymezen jako součet rozdílů za každý rok v období od roku 2026 do roku 2029 pro daný členský stát mezi:

- a) roční mezní hodnotou emisí skleníkových plynů a roční mezní hodnotou jejich pohlcování pro tyto roky stanovenou na základě lineární trajektorie do roku 2030 a
- b) průměrnou hodnotou údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 předložené v roce 2025.

Lineární trajektorie členského státu začíná v roce 2022 průměrnou hodnotou pro údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023, přičemž její konečná hodnota pro rok 2030 se získá připočtením hodnoty stanovené pro daný členský stát ve sloupci C přílohy IIa k průměrné hodnotě pro údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018.

Rozpočet na období let 2026–2029 se stanoví na základě údajů získaných v rámci inventury skleníkových plynů předložené v roce 2025 a soulad s tímto rozpočtem se posoudí podle údajů inventury skleníkových plynů předložené v roce 2032.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví roční mezní hodnoty založené na lineární trajektorii pro čisté pohlcení skleníkových plynů pro každý členský stát, a to pro každý rok v období 2026–2029, vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂. Tyto vnitrostátní trajektorie vycházejí z průměrných údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 vykázaných jednotlivými členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 16a tohoto nařízení. Pro účely těchto prováděcích aktů provede Komise komplexní přezkum posledních údajů získaných na základě národních inventur, jež členské státy předložily podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999.

6. Při přijímání opatření ke splnění svých závazků, cílů a rozpočtů uvedených v tomto článku zváží členské státy, zda není nutné zajistit sociálně i jinak spravedlivou transformaci pro všechny. Komise může v tomto ohledu vydat pokyny na podporu členských států.“;

5) v článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát vypracuje a vede záznamy, které přesně zachycují emise a jejich pohlcení vyplývající z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2. Členské státy zajistí přesnost, úplnost, jednotnost, veřejnou dostupnost, srovnatelnost a transparentnost svých záznamů a ostatních údajů stanovených v tomto nařízení. Členské státy označí emise kladným znaménkem (+) a jejich pohlcení záporným znaménkem (-).“;

6) v článku 6 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členské státy započítávají emise a pohlcení v důsledku zalesnění a odlesnění půdy vypočítané jako celkové emise a celková pohlcení pro každý rok v období 2021-2025.

2. Došlo-li ke změně ve využívání půdy, a sice z orné půdy, travních porostů, mokřadů, sídel nebo ostatní půdy na lesní půdu, může členský stát, odchylně od čl. 5 odst. 3 a nejpozději do roku 2025, po 30 letech ode dne této změny převést půdu z kategorie „půda přeměněná na lesní půdu“ do kategorie „lesní půda zůstávající lesní půdou“, pokud je takový krok náležitě odůvodněn na základě pokynů IPCC.“;

7) v článku 7 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

- „1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinasobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy v daném členském státě v referenčním období 2005-2009.
2. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných travních porostů vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021-2025, od nichž se odečte pětinasobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných travních porostů v daném členském státě v referenčním období 2005-2009.

3. Každý členský stát, který během období 2021–2025 zahrne do rozsahu svých závazků obhospodařované mokřady, započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů vypočítané jako emise a pohlcení v příslušném období, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů v daném členském státě v referenčním období 2005-2009.“;

8) článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované lesní půdy vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinašobek referenční úrovně pro lesy daného členského státu.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. „Členské státy předloží Komisi své vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví na období 2021–2025, včetně navrhované referenční úrovně pro lesy, do 31. prosince 2018. Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví musí obsahovat všechny prvky uvedené v oddílu B přílohy IV a zveřejní se, a to i prostřednictvím internetu.“;

c) odstavce 7 až 10 se nahrazují tímto:

- „7. Členské státy oznámí Komisi svou revidovanou navrhovanou referenční úroveň pro lesy vycházející v nezbytných případech z technického posouzení provedeného podle odst. 6 prvního pododstavce a případně z technických doporučení vydaných podle odst. 6 druhého pododstavce, a to do 31. prosince 2019 pro období 2021–2025. Komise navrhované referenční úrovně pro lesy, které jí oznámily členské státy, zveřejní.
8. Na základě navrhovaných referenčních úrovní pro lesy, které předložily členské státy, technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku a případně revidované navrhované referenční úrovně pro lesy předložené podle odstavce 7 tohoto článku přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterými se mění příloha IV za účelem stanovení referenčních úrovní pro lesy, které budou členské státy uplatňovat v období 2021–2025.

9. Pokud členský stát nepředloží Komisi svou referenční úroveň pro lesy ve lhůtách uvedených v odstavci 3 tohoto článku a případně v odstavci 7 tohoto článku, Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci pozměňující přílohu IV s cílem stanovit referenční úroveň pro lesy, kterou má tento členský stát uplatňovat v období 2021–2025, a to na základě případného technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku.
10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavcích 8 a 9 budou přijaty do 31. října 2020 pro období 2021–2025.“;

9) článek 10 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na konci období 2021–2025 mohou členské státy vyjmout ze svých záznamů pro zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu emise skleníkových plynů v důsledku přírodních škodlivých činitelů, které překračují průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli v období 2001–2020, po odstranění krajních statistických hodnot (dále jen „úroveň pozadí“). Tato úroveň pozadí se vypočte v souladu s tímto článkem a přílohou VI.“;

b) v odst. 2 písm. b) se rok „2030“ nahrazuje rokem „2025“;

10) články 11, 12 a 13 se nahrazují tímto:

„Článek 11

Flexibilita a správa

1. Členský stát může využít:

- a) obecnou flexibilitu stanovenou v článku 12 a
- b) flexibilitu stanovenou v člancích 13 a 13b ke splnění závazku, cíle a rozpočtu stanovených v souladu s článkem 4.

Finsko může kromě možností flexibility uvedených v prvním pododstavci použít dodatečnou kompenzaci podle článku 13a.

2. Pokud některý členský stát neplní požadavky na monitorování stanovené v článku 26 nařízení (EU) 2018/1999, zakáže ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) dočasně danému členskému státu převod podle čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení nebo využití flexibility při obhospodařování lesní půdy podle článku 13 tohoto nařízení. Komise může tomuto členskému státu rovněž poskytnout dodatečnou technickou podporu.

Článek 12

Obecná flexibilita

1. Pokud v období 2021–2025 překročí celkové emise v některém členském státě jejich celkové pohlcení, nebo je v období 2026–2030 rozdíl mezi součtem emisí skleníkových plynů a jejich pohlcením na území členského státu a závazkem, cílem či rozpočtem stanovenými pro tento členský stát v souladu s článkem 4 tohoto nařízení kladný, a tento členský stát se rozhodl využít své flexibility a požádal o zrušení ročních emisních přidělů podle nařízení (EU) 2018/842, zohlední se množství zrušených emisních přidělů s ohledem na plnění závazku, cíle nebo rozpočtu daného členského státu stanovených v souladu s článkem 4 tohoto nařízení.
2. Pokud v období 2021–2025 překročí celkové pohlcení v některém členském státě celkové emise nebo je v období 2026–2030 rozdíl mezi součtem emisí skleníkových plynů a jejich pohlcením na území členského státu a závazkem, cílem nebo rozpočtem stanovenými pro tento členský stát v souladu s článkem 4 tohoto nařízení záporný a to po odečtení veškerého množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842, může tento členský stát převést zbývající množství pohlcených emisí na jiný členský stát. Převedené množství se zohlední při posuzování plnění závazku, cíle nebo rozpočtu přijímajícího členského státu stanovených v souladu s článkem 4 tohoto nařízení.

3. Aby se zabránilo dvojímu započítávání, odečte se množství čistého pohlcení zohledněné podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842 od množství, které má daný členský stát k dispozici pro převod na jiný členský stát podle odstavce 2 tohoto článku.
4. Členské státy by měly použít příjmy nebo jejich ekvivalent ve finanční hodnotě z převodů podle odstavce 2 k boji proti změně klimatu v Unii nebo ve třetích zemích. Členské státy o veškerých opatřeních přijatých v souladu s tímto odstavcem informují Komisi a tyto informace zveřejní ve snadno přístupném formátu.
5. Každý převod podle odstavce 2 může být výsledkem projektu nebo programu v oblasti omezování emisí skleníkových plynů uskutečněných v prodávajícím členském státě a zaplacených přijímajícím členským státem, pokud je vyloučeno dvojí započtení a zajištěna výsledovatelnost.

Článek 13

Flexibilita obhospodařované lesní půdy

1. Pokud jsou v období 2021–2025 v určitém členském státě celkové emise v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 při započítávání v souladu s tímto nařízením vyšší než celková pohlcení, může tento členský stát za účelem dodržení čl. 4 odst. 1 využít flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou tímto článkem.

2. Pokud je v období 2021–2025 výsledek výpočtu podle čl. 8 odst. 1 kladný, je dotčený členský stát oprávněn kompenzovat emise, které odpovídají výsledku tohoto výpočtu, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
- a) členský stát do své strategie předložené podle článku 15 nařízení (EU) 2018/1999 zahrnul již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů, jakož i informace o vlivu těchto opatření na příslušné environmentální cíle, včetně ochrany biologické rozmanitosti a přizpůsobení se škodlivým přírodním činitelům a
 - b) celkové emise v Unii nepřesahují celková pohlčení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení v období 2021–2025.

Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlčení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce, zabránilo dvojímu započtení v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených v článku 12 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.

3. Kompenzace uvedená v odstavci 2 se může vztahovat pouze na propady započtené jako emise oproti referenční úrovni pro lesy daného členského státu a v období 2021–2025 nesmí překročit 50 % maximální výše kompenzace pro dotčený členský stát stanovené v příloze VII.
4. Členské státy předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů vypočteném podle přílohy VI a o opatřeních, která plánují přijmout ve snaze podobným dopadům v budoucnu předejít nebo je zmírnit, aby byly způsobilé pro kompenzace zbývajících propadů započítaných jako emise oproti referenční úrovni pro lesy, a to až do plné výše kompenzace nevyužité jinými členskými státy v období 2021–2025 stanovené v příloze VII. Pokud žádost o kompenzaci překročí částku nevyužitě dostupné kompenzace, rozdělí se tato nevyužitá kompenzace mezi dotčené členské státy poměrně. Komise důkazy předložené členskými státy zveřejní.“;

11) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 13a

Dodatečná kompenzace

1. Finsko může v období 2021–2025 využít kompenzaci až do výše dodatečných 5 milionů tun ekvivalentu CO₂ započtených emisí v rámci kategorií započítávání využití půdy jako obhospodařovaná lesní půda, odlesněná půda, obhospodařovaná orná půda a obhospodařované travní porosty, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) Finsko do své strategie předložené podle článku 15 nařízení (EU) 2018/1999 zahrnuje již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů;
 - b) celkové emise v Unii nepřesahují celková pohlčení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení v období 2021–2025.

Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlčení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce, zabránilo dvojímu započtení v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených v člancích 12 a 13 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.

2. Dodatečné kompenzace se omezí na:
 - a) množství přesahující flexibilitu obhospodařované lesní půdy dostupnou Finsku v období 2021–2025 podle článku 13;
 - b) emise způsobené historickou změnou z lesní půdy na jakoukoli jinou kategorii využití půdy, k níž došlo nejpozději 31. prosince 2017;
 - c) množství nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4.
3. Dodatečné kompenzace nesmí být předmětem převodu podle článku 12 tohoto nařízení nebo článku 7 nařízení (EU) 2018/842.
4. Veškeré nevyužité dodatečné kompenzace z objemu 5 milionů tun ekvivalentu CO₂ uvedené v odstavci 1 se zruší.
5. Ústřední správce provádí kroky nezbytné pro účely ustanovení odst. 2 písm. a) a odstavců 3 a 4 tohoto článku v registru Unie zřízeném podle článku 40 nařízení (EU) 2018/1999 (dále jen „registr Unie“).

Článek 13b

Mechanismus využívání půdy pro období 2026–2030

1. V registru Unie se zřídí mechanismus využívání půdy odpovídající množství až do výše 178 milionů tun ekvivalentu CO₂ za podmínky, že bude splněn cíl Unie uvedený v čl. 4 odst. 2. Mechanismus využívání půdy je k dispozici navíc k flexibilitě stanovené v článku 12.
2. Pokud je v období 2026–2030 rozdíl, započtený a vykazovaný v souladu s tímto nařízením, mezi součtem emisí skleníkových plynů a pohlcení na území členského státu a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a odpovídajícím cílem stanoveným pro tento členský stát v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo rozpočtem stanoveným pro tento členský stát v souladu s čl. 4 odst. 4 kladný poté, co členský stát učinil vše pro to, aby zohlednil veškerá stanoviska Komise, která mu předložila v souladu s článkem 13d, může tento členský stát využít mechanismu stanoveného v tomto článku, aby splnil svůj cíl stanovený podle čl. 4 odst. 3 nebo aby sestavil svůj rozpočet v souladu s čl. 4 odst. 4.

3. Pokud je v období 2026–2030 výsledek jednoho nebo obou výpočtů podle odstavce 2 kladný, je členský stát oprávněn použít mechanismus stanovený v tomto článku ke kompenzaci čistých emisí nebo pohlcení, které se započítají jako emise oproti cíli stanovenému pro daný členský stát v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo oproti rozpočtu stanovenému pro tento členský stát v souladu s čl. 4 odst. 4, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
- a) členský stát zahrnul do svého aktualizovaného integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999 probíhající nebo plánovaná zvláštní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně posílení všech propadů a rezervoárů půdy a snížit zranitelnost půdy vůči přírodním škodlivým činitelům;
 - b) členský stát vyčerpal možnosti flexibility dostupné podle čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení;
 - c) rozdíl mezi ročním úhrnem všech emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení na území Unie a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a cílem Unie ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ čistých pohlcení je v roce 2030 záporný.

Při posuzování toho, zda byla v rámci Unie splněna podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce, zahrne Komise až 30 %, avšak nejvýše 20 Mt ekvivalentu CO₂ nevyužitého přebytku závazků členských států podle čl. 4 odst. 1 v období 2021–2025, pokud jeden nebo více členských států předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů v souladu s odstavcem 5 tohoto článku. Komise zajistí, aby členské státy zabránily dvojímu započtení, zejména při uplatňování flexibility stanovené v článku 12 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2018/842.

4. Výše kompenzace uvedené v odstavci 3 tohoto článku nesmí v období 2026–2030 překročit 50 % maximální výše kompenzace pro dotčený členský stát, stanovené v příloze VII.

5. Členské státy předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů vypočteném podle přílohy VI, aby byly způsobilé pro kompenzace čistých emisí nebo pohlcení, nebo obojího, započítaných jako emise oproti cílům stanoveným pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo oproti rozpočtu stanovenému pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 4, a to až do plné výše kompenzace pro období 2026–2030 nevyužité jinými členskými státy stanovené v příloze VII. V případě, že žádost o kompenzaci přesáhne výši nevyužité dostupné kompenzace, rozdělí se tato nevyužitá kompenzace poměrným dílem mezi dotčené členské státy.
6. Členské státy jsou oprávněny kompenzovat čisté emise nebo pohlcení, nebo obojí, započítané jako emise oproti cílům stanoveným pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo oproti rozpočtu stanovenému pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 4, a to až do plné výše kompenzace pro období 2021–2030 nevyužité jinými členskými státy, která je stanovena v příloze VII, po zohlednění čl. 13 odst. 4 a odstavce 5 tohoto článku, za předpokladu, že tyto členské státy:
- a) vyčerpaly možnosti flexibility, které jsou dostupné podle čl. 12 odst. 1 a odstavců 3 a 5 tohoto článku a

- b) předložily Komisi důkazy týkající se:
 - i) dlouhodobých dopadů změny klimatu, jejichž následkem dochází k nadměrným emisím nebo oslabení propadů, které jsou mimo jejich kontrolu, nebo
 - ii) účinků mimořádně vysokého podílu organických půd na jejich ploše obhospodařované půdy, v porovnání s průměrem Unie, který vede k nadměrným emisím, pokud lze tyto účinky přičíst postupům obhospodařování půdy využívaným před vstupem rozhodnutí č. 529/2013/EU v platnost;
 - c) zahrnuly do svého aktuálního integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999 zvláštní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně posílení všech propadů a rezervoárů půdy a snížit zranitelnost půdy vůči narušení ekosystémů vyvolaných změnou klimatu.
7. Výše kompenzace uvedená v odstavci 6 nesmí pro Unii jako celek překročit 50 milionů tun ekvivalentu CO₂. V případě, že žádost o kompenzaci překročí maximální výši dostupné kompenzace, rozdělí se tato kompenzace mezi dotčené členské státy poměrně.

8. Důkazy uvedené v odst. 6 písm. b) bodě i) zahrnují kvantitativní posouzení účinků čistých emisí nebo pohlcení uvedených pro danou postiženou oblast v milionech tun ekvivalentu CO₂ a jsou založeny na srovnatelných a spolehlivých kvantitativních indexech, zeměpisně přesných údajích a nejlepších dostupných vědeckých poznatcích. Tyto indexy, údaje a poznatky musí být založeny na pozorovaných změnách pokrývajících alespoň období 2001–2025 a na vědecky přezkoumaných odhadech a pozorováních pro období 2026–2030. Tyto indexy, údaje a poznatky odrážejí související střednědobý nebo dlouhodobý vývoj klimatických podmínek relevantních pro odvětví LULUCF, jako jsou sucho, průměrné teploty, průměrné srážky, mrazové dny, doba trvání meteorologického sucha nebo deficitu půdní vláh.
9. Důkazy uvedené v odstavci 6 písm. b) bodě ii) zahrnují odůvodnění, že podíl organické půdy na obhospodařované ploše v dotčeném členském státě přesahuje průměrný podíl Unie pro rok 2030. Důkazy zahrnují kvantitativní analýzu vykázaných emisí v milionech tun ekvivalentu CO₂ v důsledku dřívějších opatření na obhospodařovanou organickou půdu na základě přezkoumaných pozorování za období 2026–2030, srovnatelných a spolehlivých zeměpisně přesných údajů a nejlepších dostupných vědeckých poznatků, zejména o podobných lokalitách v dotčeném členském státě. Důkazy jsou rovněž doplněny popisem v současnosti prováděných politických opatření, která minimalizují negativní dopady dřívějších opatření na obhospodařovanou organickou půdu.

10. Do ... [12 měsíců od vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů strukturu, formát, technické podrobnosti a postup pro předkládání důkazů uvedených v odst. 6 písm. b) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 16a.
11. Komise důkazy uvedené v odst. 6 písm. b), které předložily členské státy, zveřejní a může členský stát požádat, aby, pokud se po ověření informací obdržených od členského státu domnívá, že nejsou dostatečně odůvodněné nebo jsou nepřiměřené, předložil dodatečné důkazy.

Článek 13c

Správa

Pokud Komise na základě komplexního přezkumu provedeného v roce 2032 zjistí, že s přihlédnutím k flexibilitě použité podle článků 12 a 13b není splněn rozpočet na roky 2026 až 2029 uvedený v čl. 4 odst. 4, k množství čistých emisí skleníkových plynů vykázaných členským státem v roce 2030 na následující rok se připočte množství odpovídající množství nadměrných čistých emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobené koeficientem 1,08 v souladu s opatřeními přijatými podle článku 15.

Článek 13d

Nápravná opatření

1. Pokud Komise ve svém ročním posouzení podle článku 29 nařízení (EU) 2018/1999 zjistí, že členský stát nedosahuje dostatečného pokroku při plnění svého cíle stanoveného v souladu s čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení, s přihlédnutím k trajektorii a rozpočtu stanoveným v souladu s čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení, jakož i k flexibilitě podle tohoto nařízení, předloží tento členský stát Komisi do tří měsíců plán nápravných opatření obsahující:
 - a) podrobné vysvětlení, proč nedosahuje dostatečného pokroku;
 - b) posouzení toho, jak jej finanční prostředky Unie podpořily v jeho úsilí o splnění stanoveného cíle a rozpočtu a jak hodlá tyto finanční prostředky využít k tomu, aby je naplnil;
 - c) dodatečná opatření, která doplňují integrovaný vnitrostátní plán daného členského státu v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 nebo posilují jeho provádění, která přijme za účelem splnění cíle stanoveného v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo rozpočtu sestaveného v souladu s čl. 4 odst. 4 prostřednictvím vnitrostátních politik a opatření a provádění akcí Unie, spolu s podrobným posouzením plánovaných čistých pohlčení skleníkových plynů, která by z těchto opatření vyplývala, přičemž toto posouzení doplní o kvantitativní údaje, jsou-li k dispozici;

- d) přesný harmonogram provedení těchto opatření, který umožní posoudit každoroční pokrok dosažený při provádění.

Pokud členský stát zřídil vnitrostátní poradní orgán pro klima, může požádat tento orgán o radu, aby mu pomohl určit nezbytná opatření uvedená v písmenu c).

2. Při posuzování všech takových plánů nápravných opatření je Komisi nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí v souladu se svým ročním pracovním programem.
3. Komise může k plánům nápravných opatření předloženým podle odstavce 1 vydat stanovisko ohledně robustnosti dotčených nápravných opatření a v takovém případě tak učiní do čtyř měsíců od jejich obdržení. Dotyčný členský stát stanovisko Komise v co nejvyšší míře zohlední a může s ohledem na ně svůj plán nápravných opatření revidovat. Pokud se dotyčný členský stát stanoviskem nebo jeho podstatnou částí nezabývá, předloží Komisi odůvodnění.
4. Každý členský stát svůj plán nápravných opatření uvedený v odstavci 1 a veškerá odůvodnění uvedená v odstavci 3 zveřejní. Komise zveřejní své stanovisko uvedené v odstavci 3.“;

12) článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

‘1. Do 15. března 2027 pro období 2021–2025 a do 15. března 2032 pro období 2026–2030 předloží členské státy na základě ročních souborů údajů Komisi zprávu o souladu obsahující bilance celkových emisí a celkových pohlcení za příslušné období pro každou kategorii započítávání využití půdy uvedenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) až f) pro období 2021–2025 a pro každou kategorii uvedenou v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) pro období 2026–2030, a to s použitím pravidel započítávání stanovených v tomto nařízení.

Zpráva o souladu musí obsahovat posouzení:

a) politik a opatření týkajících se možných kompromisů, a to přinejmenším i s dalšími environmentálními cíli a strategiemi Unie, jako jsou ty, které jsou uvedeny v 8. akčním programu pro životní prostředí stanoveném v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591^{*}, ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 a ve sdělení Komise ze dne 11. října 2018 o udržitelném biohospodářství pro Evropu: posílení vazby mezi hospodářstvím, společností a životním prostředím;

- b) jak členské státy zohlednily zásadu „významně nepoškozovat“ při přijímání svých politik a opatření s cílem splnit svůj cíl stanovený v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo svůj rozpočet stanovený v souladu s čl. 4 odst. 4, a to v příslušném rozsahu;
- c) synergií mezi zmírňováním změny klimatu a přizpůsobováním se této změně, včetně politik a opatření ke snížení zranitelnosti půdy vůči přírodním škodlivým činitelům a klimatu;
- d) synergií mezi zmírňováním změny klimatu a biologickou rozmanitostí.

Zpráva o souladu musí rovněž obsahovat, v příslušných případech, podrobnosti o záměru využít flexibility podle článku 11 a související množství nebo o skutečném využití těchto flexibilit a související množství. Členské státy zprávy o souladu zveřejní podle článku 28 nařízení (EU) 2018/1999.

* Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 (Úř. věst. L 114, 12.4.2022, s. 22).“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

- „1a. Údaje z inventur emisí skleníkových plynů předložené každým členským státem a ověřené podle článku 38 nařízení (EU) 2018/1999 mohou být předmětem metodické úpravy ze strany Komise, pokud členské státy změnily svou metodiku. Tyto metodické úpravy, které se provádí za účelem posouzení souladu s cílem Unie pro rok 2030, se však nesmí dotknout hodnoty čistých pohlčení ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂, která je součtem hodnot čistých pohlčení skleníkových plynů (v kilotunách ekvivalentu CO₂) členských států v roce 2030 stanovených ve sloupci D přílohy IIa nebo cílů uvedených ve sloupci C této přílohy.
- 1b. Členské státy, které oznámí svůj záměr využít flexibility uvedené v čl. 13b odst. 6, popíší ve zvláštních oddílech zprávy opatření přijatá ke zmírnění nebo zvrácení účinků uvedených v čl. 13b odst. 6 písm. b), jakož i pozorované a očekávané účinky těchto opatření.

- 1c. Komise pro účely posouzení souladu s článkem 4 provede komplexní přezkum zpráv o souladu stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Souběžně s tímto komplexním přezkumem Komise posoudí, jak byla zohledněna zásada „významně nepoškozovat“ podle odst. 1 písm. b). V této souvislosti Komise předtím než provede první posouzení, vydá pro účely tohoto nařízení pokyny k uplatňování zásady „významně nepoškozovat.“;

- 13) v článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Za účelem doplnění tohoto nařízení přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, aby stanovila pravidla pro zaznamenávání a přesné provádění následujících operací v registru Unie:

- a) zaznamenávání množství emisí a pohlcení pro každou kategorii započítávání a vykazování využití půdy v každém členském státě;
- b) provedení jakékoli metodické úpravy podle čl. 14 odst. 1a;
- c) uplatnění flexibility uvedené v člancích 12, 13, 13a a 13b a
- d) posouzení plnění podle článku 13c.“;

14) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 16a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený podle čl. 44 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1999. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011*.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“;

15) článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Přezkum

1. Toto nařízení bude průběžně přezkoumáváno, mimo jiné s ohledem na:

- a) vývoj na mezinárodní úrovni;
- b) na úsilí vynakládané za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody a
- c) práva Unie, včetně cílů pro obnovu přírody.

Na základě zjištění zprávy vypracované podle čl. 14 odst. 3 a výsledků posouzení provedeného podle čl. 13 odst. 2 písm. b) nebo na základě ověření provedeného podle čl. 37 odst. 4a nařízení (EU) 2018/1999 Komise případně předloží návrhy, jejichž účelem bude zajistit integritu cíle Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 v souladu s čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení a příspěvku tohoto snížení k cílům Pařížské dohody.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději šest měsíců od prvního globálního hodnocení dohodnutého podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení. Uvedená zpráva vychází z nejnovějších dostupných údajů poskytnutých členskými státy podle nařízení (EU) 2018/1999 a z čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119*. S ohledem na nezbytné posílení snižování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v Unii a na uskutečňování sociálně spravedlivé transformace, pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie, musí zpráva v příslušných případech obsahovat:
- a) posouzení dopadů flexibilit uvedených v odstavci 11;
 - b) posouzení příspěvku tohoto nařízení k cíli klimatické neutrality a průběžným cílům v oblasti klimatu stanoveným v nařízení (EU) 2021/1119;
 - c) posouzení přínosu tohoto nařízení k cílům Pařížské dohody;
 - d) posouzení sociálních a pracovních dopadů, včetně dopadů na rovnost žen a mužů a pracovní podmínky, které s sebou nesou povinnosti stanovené v tomto nařízení, pokud jde o kteroukoli z kategorií půdy a kterékoli odvětví, na něž se vztahuje článek 2, a to v členských státech jak na celostátní, tak na regionální úrovni;

- e) posouzení pokroku dosaženého na mezinárodní úrovni, pokud jde o pravidla, jimiž se řídí čl. 6 odst. 2 a 4 Pařížské dohody, a případně návrhy na změnu tohoto nařízení, zejména s cílem zabránit dvojímu započtení a uplatnit odpovídající úpravy;
- f) posouzení současných trendů a budoucích prognóz týkajících se emisí a pohlcování skleníkových plynů z orné půdy, travních porostů a mokřadů a regulačních možností k zajištění souladu těchto trendů a prognóz s cílem dosáhnout dlouhodobého snížení emisí skleníkových plynů ve všech odvětvích hospodářství, a to v souladu s cílem Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžnými cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119;
- g) současné trendy a budoucí prognózy týkající se emisí skleníkových plynů z následujících kategorií vykazování a regulačních možností k zajištění souladu těchto trendů a prognóz s cílem dosáhnout dlouhodobého snížení emisí skleníkových plynů ve všech odvětvích hospodářství v souladu s cílem Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžnými cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119:
 - i) enterická fermentace;
 - ii) hospodaření se statkovými hnojivy;

- iii) pěstování rýže;
- iv) zemědělské půdy;
- v) řízené vypalování savan;
- vi) spalování zemědělských zbytků na polích;
- vii) vápnění půd;
- viii) používání močoviny;
- ix) ostatní hnojiva obsahující uhlík;
- x) ostatní.

Uvedená zpráva případně zohlední účinky věkové struktury lesů, včetně případů, kdy jsou tyto účinky spojeny se specifickými válečnými nebo poválečnými okolnostmi, a to vědecky propracovaným, spolehlivým a transparentním způsobem a s cílem zajistit dlouhodobou odolnost a přizpůsobivost lesů.

Uvedená zpráva může rovněž po přijetí vhodné vědecky podložené metodiky vykazování a na základě pokroku při vykazování a nejnovějších dostupných vědeckých informací posoudit proveditelnost analýzy a dopad vykazování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v dalších odvětvích, jako je pohlcování v mořském a sladkovodním prostředí, jakož i příslušné regulační možnosti.

V návaznosti na uvedenou zprávu a s přihlédnutím k tomu, že je důležité, aby každé odvětví spravedlivě přispívalo k cíli Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžným cílům Unie v oblasti klimatu podle nařízení (EU) 2021/1119, Komise případně předloží legislativní návrhy. Tyto návrhy mohou zejména stanovit cíle Unie a členských států v oblasti emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování, přičemž náležitě zohlední případný schodek nahromaděný každým členským státem do roku 2030.

Evropský vědecký poradní výbor pro změnu klimatu zřízený podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009** (dále jen „poradní výbor“) může z vlastního podnětu poskytovat vědecké poradenství nebo vydávat zprávy o opatřeních Unie, cílech v oblasti klimatu, ročních úrovních emisí a pohlcení a možnostech flexibility podle tohoto nařízení. Komise příslušná doporučení a zprávy poradního výboru zváží, zejména pokud se týkají budoucích opatření zaměřených na další snižování emisí a zvyšování jejich pohlcování v pododvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení.

3. Do 12 měsíců od vstupu legislativního aktu týkajícího se regulačního rámce Unie pro certifikaci pohlcování uhlíku v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možných přínosech a kompromisech začlenění udržitelně získávaných výrobků, které ukládají uhlík, mají dlouhou životnost a čistý pozitivní účinek na pohlcování uhlíku, do oblasti působnosti tohoto nařízení. Zpráva posoudí, jak zohlednit přímé a nepřímé emise a pohlcování skleníkových plynů související s těmito výrobky, jako jsou emise vyplývající ze změn ve využívání půdy a následná rizika úniku souvisejících emisí, jakož i možné přínosy a kompromisy s jinými cíli Unie v oblasti životního prostředí, zejména s cíli v oblasti biologické rozmanitosti. Zpráva může případně zohlednit postup pro zahrnutí udržitelných výrobků ukládajících uhlík do oblasti působnosti tohoto nařízení, a to způsobem, který je v souladu s dalšími cíli Unie v oblasti životního prostředí, jakož i s pokyny IPCC přijatými konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody. Ke zprávě Komise může být případně připojen legislativní návrh na příslušnou změnu tohoto nařízení.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).“;

- 16) příloha I se mění v souladu s přílohou I tohoto pozměňujícího nařízení;
- 17) příloha II se mění v souladu s přílohou II tohoto pozměňujícího nařízení;
- 18) v příloze III se položka týkající se Spojeného království zrušuje;
- 19) text obsažený v příloze III tohoto pozměňujícího nařízení se vkládá jako příloha IIa;
- 20) v příloze IV, oddíle C se položka týkající se Spojeného království zrušuje;
- 21) příloha VI se mění v souladu s přílohou IV tohoto pozměňujícího nařízení;
- 22) v příloze VII se položka týkající se Spojeného království zrušuje.

Článek 2

Nařízení (EU) 2018/1999 se mění takto:

- 1) v článku 2 se doplňují nové body, které znějí:

„63) „geografickým informačním systémem“ počítačový systém, který dokáže zaznamenávat, uchovávat, analyzovat a zobrazovat geograficky podmíněné informace;

64) „žádostí na základě zeměpisné polohy a rozlohy“ elektronický formulář žádosti, který zahrnuje IT žádost na základě geografického informačního systému, který příjemcům umožňuje nahlásit rozlohy zemědělských pozemků zemědělského podniku a nezemědělských ploch, pro které se požaduje platba.“;

2) v čl. 4 písm. a) bodě 1) se podbod ii) nahrazuje tímto:

„ii) „závazky a vnitrostátní cíle členského státu týkající se čistých pohlcení skleníkových plynů podle čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/841;“;

3) v čl. 9 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) soudržnost příslušných finančních opatření, včetně příslušného podílu příjmů z dražeb povolenek EU ETS podle směrnice 2003/87/ES, které se používají pro využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví, podpory Unie a využívání finančních prostředků Unie, jako jsou nástroje společné zemědělské politiky a jiná opatření, pokud jde o dosažení závazků a cílů a plnění rozpočtů členských států stanovených v souladu s článkem 4 nařízení (EU) 2018/841.“;

4) v čl. 26 odst. 6 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) změnu části 3 přílohy V za účelem aktualizace seznamu kategorií v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.“;

5) v článku 37 se vkládá nový odstavec, který zní:

„4a. Pokud Komise během počáteční kontroly provedené podle odstavce 4 tohoto článku nebo při následném předložení inventury skleníkových plynů zjistí, že rozdíl mezi ročním průměrem čistých pohlcení v letech uvedených v čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2018/841 vykázaný v roce 2020 a 2023 nebo v následně předložených inventurách skleníkových plynů kterýmkoli členským státem je vyšší než 500 kt ekvivalentu CO₂, ověří:

- a) transparentnost, přesnost, jednotnost, srovnatelnost a úplnost předložených informací a
- b) skutečnost, že vykazování v odvětví LULUCF se provádí způsobem, který je v souladu s pokyny úmluvy UNFCCC nebo pravidly Unie.

Komise výsledky tohoto ověření zveřejní.“;

6) článek 38 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. „V roce 2025 provede Komise komplexní přezkum údajů z národních inventur předložených členskými státy podle čl. 26 odst. 4 tohoto nařízení s cílem určit roční cíle pro snížení čistých emisí skleníkových plynů členských států podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/841 a určit roční emisní přiděly členských států podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/842.“;

b) v odstavci 2 se větě nahrazuje tímto:

„Součástí komplexního přezkumu uvedeného v odstavcích 1 a 1a jsou:“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Po dokončení komplexního přezkumu provedeného podle odstavce 1 tohoto článku Komise pomocí prováděcích aktů určí celkový součet emisí pro příslušná léta na základě opravených údajů o inventurách pro jednotlivé členské státy rozdělený mezi údaje o emisích relevantní pro článek 9 nařízení (EU) 2018/842 a údaje o emisích zmíněné v části 1 písmeni c) přílohy V tohoto nařízení a určí celkový součet emisí a pohlcení relevantní pro článek 4 nařízení (EU) 2018/841.“

7) příloha V se mění v souladu s přílohou V tohoto pozměňujícího nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

V příloze I nařízení (EU) 2018/841 se oddíl B nahrazuje tímto:

„B. Zásobníky uhlíku podle čl. 5 odst. 4:

- a) živá biomasa;
 - b) odpad¹;
 - c) mrtvá dřevní hmota¹;
 - d) neživá organická hmota²;
 - e) minerální půdy;
 - f) organické půdy;
 - g) výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda.“
-

¹ Vztahuje se pouze na zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu.

² Vztahuje se pouze na odlesněnou půdu, obhospodařovanou ornou půdu, obhospodařované travní porosty a obhospodařované mokřady.

PŘÍLOHA II

Příloha II nařízení (EU) 2018/841 se mění takto:

- 1) položky týkající se Španělska, Slovinska a Finska nahrazují tímto:

„Členský stát	Rozloha (ha)	Korunový zápoj stromů (%)	Výška stromů (m)
Španělsko	1,0	20 Po předložení inventury skleníkových plynů v roce 2028: 10	3
Slovinsko	0,25	10	5
Finsko	0,25	10	5“

;

- 2) položky týkající se Spojeného království se zrušují.

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA IIa

Cíl Unie (sloupec D), průměrné údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (sloupec B) a vnitrostátní cíle členských států (sloupec C) podle čl. 4 odst. 3, jichž má být dosaženo do roku 2030

A	B	C	D
Členský stát	Průměrné údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) předložené v roce 2020	Cíle členských států na rok 2030 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂)	Hodnota čistého pohlcení skleníkových plynů (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) v roce 2030 předložená v roce 2020 (sloupec B a C)
Belgie	–1 032	–320	–1 352
Bulharsko	–8 554	–1 163	–9 718
Česká republika	–401	–827	–1 228
Dánsko	5 779	–441	5 338
Německo	–27 089	–3 751	–30 840
Estonsko	–2 112	–434	–2 545
Irsko	4 354	–626	3 728
Řecko	–3 219	–1 154	–4 373
Španělsko	–38 326	–5 309	–43 635
Francie	–27 353	–6 693	–34 046
Chorvatsko	–4 933	–593	–5 527
Itálie	–32 599	–3 158	–35 758

A	B	C	D
Členský stát	Průměrné údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) předložené v roce 2020	Cíle členských států na rok 2030 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂)	Hodnota čistého pohlcení skleníkových plynů (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) v roce 2030 předložená v roce 2020 (sloupec B a C)
Kypr	-289	-63	-352
Lotyšsko	-6	-639	-644
Litva	-3 972	-661	-4 633
Lucembursko	-376	-27	-403
Maďarsko	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Nizozemsko	4 958	-435	4 523
Rakousko	-4 771	-879	-5 650
Polsko	-34 820	-3 278	-38 098
Portugalsko	-390	-968	-1 358
Rumunsko	-23 285	-2 380	-25 665
Slovinsko	67	-212	-146
Slovensko	-6 317	-504	-6 821
Finsko	-14 865	-2 889	-17 754
Švédsko	-43 366	-3 955	-47 321
EU 27 / Unie	-267 704	-42 296	-310 000

“

PŘÍLOHA IV

Příloha VI nařízení (EU) 2018/841 se mění takto:

a) v bodu 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) odhady celkových ročních emisí pro tyto typy přírodních škodlivých činitelů na období 2001–2020, a to podle kategorií započítávání využití půdy pro období 2021–2025 a podle kategorií vykazování využití půdy pro období 2026–2030;“;

b) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Po výpočtu úrovně pozadí podle bodu 2 této přílohy může být podle článku 10 vyloučeno množství emisí, které v příslušném konkrétním roce období 2021–2025 v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“, jak jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, překračuje úroveň pozadí s připočtením rozpětí. Rozpětí se rovná míře pravděpodobnosti 95 %.“;

c) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. Podle článku 10 nejsou vyloučeny tyto emise:

a) emise plynoucí z činností těžby a nahodilé těžby, které na půdě proběhly po výskytu přírodních škodlivých činitelů;

- b) emise plynoucí z řízeného vypalování, které na půdě proběhlo v kterémkoli roce období 2021–2025;
 - c) emise v případě půdy, jež byla podrobena odlesňování po výskytu přírodních škodlivých činitelů.“;
- d) bod 5 se mění takto:
- i) písmeno a) se zrušuje;
 - ii) písmena b) a c) se nahrazují tímto:
 - „b) důkazy, že po zbytek období 2021–2025 na půdě, jež byla zasažena přírodními škodlivými činiteli a v jejímž případě byly emise ze započítávání vyloučeny, neproběhlo odlesňování;
 - c) popis ověřitelných metod a kritérií, jež budou použity pro identifikaci odlesnění na takové půdě v nadcházejících letech období 2021–2025;“;
 - iii) písmena d) a e) se zrušují;

e) doplňuje se nový bod, který zní:

„6. Požadavky na informace podle čl. 10 odst. 2 a články 13 a 13b zahrnují následující:

- a) identifikaci veškerých půdních ploch zasažených přírodními škodlivými činiteli v příslušném konkrétním roce, včetně jejich geografické polohy, období a typů přírodních škodlivých činitelů;
- b) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl s cílem zabránit dopadům těchto přírodních škodlivých činitelů nebo je omezit;
- c) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl za účelem sanace půdy zasažené těmito přírodními škodlivými činiteli.“.

PŘÍLOHA V

V příloze V nařízení (EU) 2018/1999 se část 3 nahrazuje tímto:

„Část 3

Metodiky monitorování a vykazování v odvětví LULUCF

Pro monitorování a vykazování v odvětví LULUCF použijí členské státy zeměpisně přesné údaje o změnách ve využívání půdy v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006. Komise poskytne členským státům odpovídající podporu a pomoc s cílem zajistit soudržnost a transparentnost shromážděných údajů. Členské státy se vyzývají, aby prozkoumaly synergie a příležitosti ke konsolidaci vykazování s dalšími příslušnými oblastmi politiky a usilovaly o inventury skleníkových plynů, které umožní interoperabilitu s příslušnými elektronickými databázemi a geografickými informačními systémy, mezi něž patří:

- a) systém monitorování jednotek využívání půdy s velkou zásobou uhlíku ve smyslu čl. 29 odst. 4 směrnice (EU) 2018/2001;
- b) systém monitorování jednotek využívání půdy, na které se vztahuje ochrana a které jsou definovány jako půda spadající do jedné nebo více z těchto kategorií:
 - půda s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve smyslu čl. 29 odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001,

- lokality významné pro Společenství přijaté na seznam v souladu s článkem 4 směrnice Rady 92/43/EHS* a zvláštní oblasti ochrany vyhlášené v souladu s uvedeným článkem a jednotky půdy, které do nich nespádají a na které se vztahují ochranná opatření podle čl. 6 odst. 1 a 2 uvedené směrnice za účelem splnění cílů ochrany lokalit,
- místa rozmnožování a místa odpočinku druhů uvedených v příloze IV směrnice 92/43/EHS, na něž se vztahují ochranná opatření podle článku 12 uvedené směrnice,
- přírodní stanoviště uvedená v příloze I směrnice 92/43/EHS a stanoviště druhů uvedených v příloze II směrnice 92/43/EHS, která se nacházejí mimo lokality významné pro Společenství a zvláštní oblasti ochrany a která přispívají k tomu, aby tato stanoviště a druhy dosáhly příznivého stavu z hlediska ochrany podle článku 2 uvedené směrnice nebo na něž se mohou vztahovat preventivní a nápravná opatření podle směrnice 2004/35/ES**,
- zvláště chráněné oblasti označené podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES*** a jednotky půdy mimo tyto oblasti, na které se vztahují ochranná opatření podle článku 4 směrnice 2009/147/ES a čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/EHS za účelem splnění cílů ochrany lokalit,

- jednotky půdy, na něž se vztahují opatření na ochranu ptáků, u nichž bylo nahlášeno, že nejsou v bezpečném stavu podle článku 12 směrnice 2009/147/ES, za účelem splnění požadavku podle čl. 4 odst. 4 druhé věty uvedené směrnice, kterým je předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť nebo splnění požadavku podle článku 3 uvedené směrnice na ochranu a zachování dostatečné rozmanitosti a rozlohy stanovišť pro různé druhy ptáků,
- jakákoli jiná stanoviště, která členský stát vyhlásí pro účely rovnocenné účelům stanoveným ve směrnicích 92/43/EHS a 2009/147/ES,
- jednotky půdy, na něž se vztahují opatření požadovaná k ochraně a zamezení zhoršení ekologického stavu útvarů povrchových vod podle čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES****,
- přirozená záplavová území nebo plochy pro zadržování povodní chráněná členskými státy v souvislosti se zvládáním povodňových rizik podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES*****,
- chráněné oblasti určené členskými státy za účelem dosažení cílů chráněných oblastí;

- c) systém monitorování jednotek využívání půdy, na které se vztahuje obnova a které jsou definovány jako půda spadající do jedné nebo více z těchto kategorií:
- lokality významné pro Společenství, zvláštní oblasti ochrany a zvláště chráněné oblasti, jak jsou popsány v písmenu b), spolu s jednotkami půdy, které do nich nespádají a u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná opatření pro obnovu nebo kompenzační opatření zaměřená na splnění cílů ochrany lokalit,
 - stanoviště druhů volně žijících ptáků uvedených v čl. 4 odst. 2 směrnice 2009/147/ES nebo uvedených v příloze I uvedené směrnice, která se nacházejí mimo zvláště chráněné oblasti a u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná opatření pro obnovu pro účely směrnice 2009/147/ES,
 - přírodní stanoviště uvedená v příloze I směrnice 92/43/EHS a stanoviště druhů uvedených v příloze II téže směrnice mimo lokality významné pro Společenství a zvláštní oblasti ochrany, u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná opatření pro obnovu za účelem dosažení příznivého stavu z hlediska ochrany podle směrnice 92/43/EHS nebo u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná nápravná opatření pro účely článku 6 směrnice 2004/35/ES,
 - oblasti označené jako oblasti vyžadující obnovu nebo podléhající opatřením na zajištění toho, aby se jejich stav nezhoršoval, podle plánu na obnovu přírody platného v daném členském státě,

- jednotky půdy, na něž se vztahují opatření požadovaná pro obnovení dobrého ekologického stavu útvarů povrchových vod podle čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu iii) směrnice 2000/60/ES nebo opatření požadovaná k opětovnému dosažení dobrého ekologického stavu těchto útvarů, pokud to vyžadují právní předpisy,
 - jednotky půdy, na něž se vztahují opatření pro znovuzřízení a obnovu mokřadů podle části B bodu vii) přílohy VI směrnice 2000/60/ES,
 - oblasti, které potřebují obnovu ekosystémů, aby bylo dosaženo dobrého stavu ekosystému v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852^{*****};
- d) systém monitorování těchto jednotek využívání půdy s vysokým rizikem z hlediska klimatu:
- oblasti, na něž se vztahuje kompenzace podle čl. 13b odst. 5 a 6 nařízení (EU) 2018/841,
 - oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2007/60/ES,
 - oblasti označené ve vnitrostátních strategiích členských států pro přizpůsobování se změně klimatu jako oblasti s vysokými přírodními a člověkem způsobenými riziky, na něž se vztahují opatření ke snižování rizika katastrof v souvislosti se změnou klimatu;
- e) systém monitorování zásob uhlíku v půdě, mimo jiné s využitím ročních souborů údajů z průzkumu využívání půdy / krajinného pokryvu (LUCAS).

Inventura skleníkových plynů umožní výměnu a integraci údajů mezi elektronickými databázemi a geografickými informačními systémy s cílem usnadnit jejich srovnatelnost a přístup veřejnosti.

Pro období 2021–2025 využijí členské státy alespoň metodiky úrovně přesnosti 1 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006, s výjimkou zásobníku uhlíku představujícího nejméně 25 % emisí nebo pohlcení uhlíku v kategorii zdroje nebo propadu, jež je v národním inventurním systému členského státu upřednostněna, jelikož její odhad má významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi z hlediska absolutní úrovně emisí a pohlcení uhlíku, trendů emisí a pohlcení uhlíku nebo nejistoty s ohledem na tyto emise a pohlcení v kategoriích využití půdy. V daném případě se použijí alespoň metodiky úrovně přesnosti 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventuru skleníkových plynů z roku 2006.

Od předložení inventury skleníkových plynů v roce 2028 členské státy použijí alespoň metodiky úrovně přesnosti 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006, přičemž co nejdříve a nejpozději po předložení inventury skleníkových plynů v roce 2030 v případě všech odhadů emisí a pohlcení pro zásobníky uhlíku, které spadají do oblastí s jednotkami využívání půdy s velkou zásobou uhlíku podle písmene a), plochy jednotek využití půdy, které jsou chráněny nebo jsou obnovovány, uvedené v písmenech b) a c) a plochy jednotek využívání půdy s velkými budoucími klimatickými riziky uvedenými v písmenu d), použijí metodiky úrovně přesnosti 3 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů.

Bez ohledu na předchozí pododstavec, pokud plocha v jakékoli jednotlivé kategorii uvedené v písmenech a) až d) představuje méně než 1 % plochy obhospodařované půdy vykázané členským státem, použijí členské státy alespoň metodiky úrovně přesnosti 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

-
- * Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).
- ** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).
- *** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).
- **** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).
- ***** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik (Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 27).
- ***** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).“
-